

Ab motíu de les festes de la Coronació de la nostra Patrona, lo carrer de la Ensenyanza fon guarnit i engalanat ab guirnaldes de flòrs, lletanies, salmes, flòcs i cartells, i en aquestos versos, escrits per lo llaurador del carrer Pepe Mirona.

No es l'intent guanyar lo premi,
Ni menys fer lo fanfarró,
Nos guie l'amor vivíssim
A la Verge del Lledó.

* * *

Arreplegant 17 duros (i un sevillá)
I treballant quatre gats,
Hem lograt eixir d'apuros
Molt contents i ben pagáts.

* * *

Bon terme té Castelló;
En Castelló está la Plana,
En la Plana está Lledó,
I en Lledó la Subirana
Consòl de tota aflicció.

* * *

Verge del Lledó
Dolça com la mèl
Guardam un racó
Prop de Tú en lo Cèl.

* * *

Castelló va recibir
Del Cèl per a sempre en dòt
Una Imatge, que devòt
Venera, puix be es pòt dir
Que's cada fill un Peròt.

* * *

A la Verge del Lledó
Totes les classes socials,
Li fan manifestació
En la gran Coronació
De sons afectes filials.

A la Verge mai olvida
Lo mariner dins la mar,
Ja que la Verge es servida,
En esguardar-li la vida
Dels perills del navegar.

* * *

Quant la mareta plorosa
Veu que la vida del fill,
La mòrt la pòse en perill
A la Verge, esperansosa
S'aclame en son dir zencill.

* * *

La vòstra Soberanía
Sobre'ls fills de Castelló,
S'afermará ¡oh Verge mía!
En lo solemníssim día
De vòstra coronació.

* * *

Els podrán o no agradar
Aquestos flòcs i cartons,
Pero ja que fer constar,
Que s'ha tingut que salvar
Coranta mil tropeçons.

* * *

Nòstre Peròt de Granyana
Qu'era fill de Castelló,
Estan llaurant en la Plana
S'encontrá a la Soberana
Nòstra Verge del Lledó.

Ab tristor i melengía
Castelló ja no dormía
Perque sa Reina i Patrona,
No portava la Corona
Que mòlt just se mereixía.

* * *

En día tan desitjat
Solemnement te corona
Este pòble entusiasmat
Que gojós ta proclamát
Per Mare, Reina i Patrona.

* * *

Tot vehí ab gran tesó
Per lo carrer adornar
Ha treballat en fruicció,
Tot a gloria i més honrar
A la Verge del Lledó.

* * *

Campaneta de Lledó
Volteja que ja es mig-día,
Volteja, que'l llaurador
Vol eixugar la suor
Musitan l'Ave-María.

* * *

Vos sou, Mare, la millor
Musa, que al artiste inspira;
Sou los ulls ab los que mira
Deu al contrit pecador;
Sou la constant centinèla
Del pòble de Castelló;
La que per cuidarnos vèla
Sou Vos, Verge del Lledó.

NOTA.—La Junta de la Real Cofradía de Lledó, advierte, que a petición de la familia del autor de este original, Josep Pascual i Tirado, se ha respetado la versión original, escrita por supuesto, antes de la promulgación de «Les Normes de Castelló» de 1932.